

CLAIRE BONTJE - SCENARIST & REGISSEUR

Amsterdam | 06 43741664 | clairebontje@gmail.com | www.clairebontje.nl

In mijn verhalen laat ik doodnormale, herkenbare werelden langzaam ontsporen totdat het grappig, doodeng, of allebei wordt.

Ik vind het leuk om weggestopte gevoelens zo ver op te blazen, dat ze absurd, beangstigend of grappig worden. Meestal worden dat donker-komische, surrealistische verhalen over personages die na jaren van conformeren ineens iets onverwachts doen: hun masker laten vallen, de controle verliezen, de roedel verlaten. Ik mix graag genres zoals tragikomische horror of absurdistische thriller. Ik ben geïnspireerd door Ari Aster, Lynne Ramsay, Yorgos Lanthimos, Ruben Östlund en Gaspar Noé. Omdat zij emoties niet uitleggen, maar ze via vorm en lichamelijke ervaring voelbaar maken. Soms als een beklemmende trip, of juist door vervreemding.

Mijn droom is om mijn eigen films te schrijven en regisseren, en daarnaast mee te schrijven aan films en series over alles wat me fascineert. Hopelijk is dat scenario minder surrealistisch dan de verhalen die ik schrijf.

Ik studeer dit jaar af aan de Scenariovakschool met het scenario WILDE HAREN, een film over Marja (49) die tijdens een gespannen kampeervakantie geobsedeerd raakt door een wolf, en uiteindelijk niet haar puberdochter maar zichzelf degene blijkt die de roedel als eerste gaat verlaten.

WILDE HAREN

Niemand heeft echt zin in de kampeervakantie in Drenthe. Controlfreak Marja (49) probeert de boel bij elkaar te houden, terwijl Stefan (51) alleen oog heeft voor zijn natuurfotografie, Max (12) niet opkijkt van zijn Nintendo en puberdochter Jo (15) stiekem afspreekt met Ramses (20), de veel oudere zoon van de campingbaas. Dan wordt er een wolf gesignaleerd in het omliggende bos. Marja trekt harder aan de teugels, koopt een wolvenfluitje en doet geen oog meer dicht. Maar als ze halverwege een boswandeling met het gezin ineens oog in oog staat met het beest, slaat de angst haar niet toe. De wolf kijkt haar aan. Dwars door haar heen.

Vanaf dat moment verandert er iets in Marja. Ze zoekt het bos op, legt vlees neer, slaapt slecht, droomt wild, en begint uiteindelijk zelfs te huilen als een wolf. Haar angst slaat langzaam om in aantrekking. Terwijl Marja de teugels steeds meer laat vieren, verliest Stefan langzaam de grip op zijn vrouw en sluipt Jo stiekem naar Ramses' vervallen caravan in het bos. Op de laatste nacht ontsnapt de hond het bos in, en als Marja ontdekt dat niet alleen de hond maar ook haar dochter in gevaar is, trekt ze er paniekerig op uit. Ze treft Jo aan. Veilig in Ramses' armen. Marja staat stil. Draait zich om. En vlucht dieper het bos in. Ze slaapt die nacht niet thuis.

De volgende ochtend zet het gezin een grote zoektocht op poten. Maar het is Jo die haar moeder terugvindt. Op handen en knieën in een open veld, grommend tegenover een wilde wolf. Jo blaast het wolvenfluitje. Het beest vlucht. Marja en Jo blijven over. Allebei veranderd, en voor het eerst eerlijk tegenover elkaar.

In ontwikkeling

Naast de opleiding maak ik dit jaar mijn eerste korte fictie DE KUIL, een donker-komische thriller over een vrouw die tijdens een dagje strand met haar gezin ontsnapt aan haar rol als moeder via een zelfgegraven kuil. De film is in ontwikkeling met steun van het Filmfonds en producent Make Way Film. Daarnaast deed ik tijdens de opleiding mee aan talentontwikkeltrajecten Nieuw Licht (Hollands Licht), Imagine Fantastic Talents en Cypher Cinema (Filmfonds).